

رسول پُلُس و تیموتاوس

^۱پُلُس، به اراده خدا رسول عیسی مسیح، و تیموتاوس برادر، به کلیساي خدا که در فریش می باشد با همه مقدسین که در تمام آخائیه هستند،^۲ فیض و سلامتی از پدر ما خدا و عیسی مسیح خداوند به شما باد.

دعای شکر گزاری

^۳متبارک باد خدا و پدر خداوند ما عیسی مسیح که پدر رحمتها و خدای جمیع تسلیلات است، که ما را در هر تنگی ما تسلی می دهد تا ما بتوانیم دیگران را در هر مصیبتي که باشد تسلی نماییم، به آن تسلی که خود از خدا یافته ایم.^۵ زیرا به اندازه ای که دردهای مسیح در ما زیاده شود، به همین قسم تسلی ما نیز به وسیله مسیح می افزاید.^۶ اما خواه رحمت کشیم، این است برای تسلی و نجات شما، و خواه تسلی ما می شود از بجهت تسلی و نجات شما است که میسر می شود از صبر داشتن در همین دردهایی که ما هم می بینیم.^۷ و امید ما برای شما استوار می شود زیرا می دانیم که چنانکه شما شریک دردها هستید، همچنین شریک تسلی نیز خواهید بود.^۸ زیرا ای برادران نمی خواهیم شما بی خبر باشید از تنگیای که در آسیا به ما عارض گردید که بنهایت و فوق از طاقت بار کشیدیم، به حدی که از جان هم مایوس شدیم. لکن در خود فتوای موت داشتیم تا بر خود توگل نکنیم، بلکه بر خدا که مردگان را بر می خیزاند،^{۱۰} که ما را از چنین موت رهانید و می رهاند و به او امیدواریم که بعد از این هم خواهد رهانید.^{۱۱} و شما نیز به دعا در حق ما اعانت می کنید تا آنکه برای آن نعمتی که از اشخاص بسیاری به ما رسید، شکر گزاری هم بجهت ما از بسیاری بجا آورده شود.

احلاص پُلُس به خدمت

^{۱۲}زیرا که فخر ما این است: یعنی شهادت ضمیر ما که به قدوسیت و اخلاص خدایی، نه به حکمت جسمانی، بلکه به فیض الهی در جهان رفتار نمودیم و خصوصاً نسبت به شما.^{۱۳} زیرا چیزی به شما نمی نویسیم مگر آنچه می خواهیم و به آن اعتراف می کنید و امیدوارم که تا به آخر اعتراف هم خواهید کرد. چنانکه به ما فی الجمله اعتراف کردیم که محل فخر شما هستیم، چنانکه شما نیز ما را می باشید در روز عیسی خداوند.

الرّسُول بولس و تیموثاوس

^۱بولس، رسول یسوع المیسیح یمشیتة الله، و تیموتاوس الأخ، إلى كنيسة الله التي في كورنوس مع القديسين أجمعين الذين في جميع أخائيه،^۲ يعمّة لكم وسلام من الله أبينا والرب يسوع المیسیح.

شکر الرّسُول علی تعزیة الله في الصّیق

^۳ مبارك الله، أبو ربنا یسوع المیسیح، أبو الرّأفة وإله كلّ تعزیة،^۴ الذي يعزّتنا في كلّ صیقتنا حتّی تستطیع أنّ تعزیزَ الذين هم في كلّ صیقة بالتعزیة التي تتعزّزَ تَحْنُّ بها من الله، لأنّه كما تکثر الآلم المیسیح فینا كذلك بالمیسیح تکثر تعزیتنا أيضاً. فإنّ كذا تتصایق فلأجلّ تعزیتكم وخلاصكم العامل في احتیمال نفس الآلام التي تَسْأَلُّ عنها تَحْنُّ أيضاً، أو تتعزّزَ فلأجلّ تعزیتكم وخلاصكم. فرحاًنا من أحلكم تَائِث، عالمين أنّكم كما أنتم سُرّ کاء في الآلام، كذلك في التعزیة أيضاً. فلائنا لا تُرِيدُ أن تَجْهَلُوا، أيها الإخوة، من جهة صیقتنا التي أصابتنا في أسيّا، إننا تَقْلَلْنا حَدًّا فوق الطّافحة حتّی أبْسَنَا من الحياة أيضاً. لكنّ كان لنا في أنفسنا حُكْمَ الموتِ لكي لا تكون متکلين على أنفسنا بل على الله الذي يُعیّم الأموات، الذي تَجَاهَنا من موتٍ مثل هذا وهو يُحيي، الذي لَنَا رجاءٌ فيه الله سُيُّونَ أيضاً فيما بعد. وأنتم أيضاً مُساعدوَن بالصلوة لأجلنا لكي يُؤَدِّي شُكْر لاجلنا من أشخاصٍ كثيرون على ما وُهِبَ لنا بِواسطةِ كثيرين.

بساطه و اخلاص الرّسُول

^{۱۴} لأنّ فَحْرَنَا هو هَذَا: سهادة صمیرنا أنا في بساطةٍ وإخلاصِ الله، لا في حَكْمَةٍ حَسَدِيَّةٍ بل في نعمة الله، تصرّفنا في العالم ولا سيّما من بِحُوكْمٍ. فلائنا لا تکُنْ إلَيْكُم بِشَيْءٍ آخرٍ سَوَى مَا تَقْرَأُونَ أو تَعْرِفُونَ، وأنَا أَرْجُو أنّكم ستَعْرِفُونَ إلى النّهاية أيضاً. كما عَرَفْنَا أيضاً بعضاً المَعْرِفَةَ أنا فَحْرُكُمَ كما أنّكم أيضاً فَحْرُنَا في يَوْمِ الْرَّبِّ يَسُوعَ.

^{۱۵} وبهذه التّفّقة كُثُر أَسَاءُ أن آتَيَ إلَيْكُمْ أَوْلًا لِتَكُونَ لكم نعمةٌ ثانيةٌ وَأنَّ أَمْرَ بِكُمْ إلى مَكْدُونَيَّةٍ وَأَنَّكَيَّ أَيْضًا مِنْ مَكْدُونَيَّةِ إِلَيْكُمْ وَأَشَبَّ مِنْكُمْ إلى التّهوديَّةِ. فَإِذَا أنا عازمٌ على هَذَا، أَعْلَمُ أَسْتَعْمِلُ الْحَقَّةَ؟ أَمْ أَعْزِمُ عَلَى ما أَغْزُمُ بِحَسْبِ الْجَسَدِ كَيْ يَكُونَ عِنْدِي تَعْمَلَ تَعْمَلَ وَلَا لَئِنْ أَمِينٌ هو الله إِنَّ كَلَامَنا لَكُمْ لَمْ يَكُنْ تَعْمَلَ

وَلَا. لَأَنَّ ابْنَ اللَّهِ، يَسُوعَ الْمَسِيحَ، الَّذِي كُرِّزَ بِهِ بَيْتُكُمْ بِبَوَاسِطَتِنَا، أَنَا وَسِلْوَانْسَ وَتِيمُوتَوْسَ، لَمْ يَكُنْ تَعْمَمْ وَلَا بَلَّ قَدْ كَانَ فِيهِ تَعْمَمْ، لَأَنْ مَهْمَا كَانَتْ مَوَاعِيدُ اللَّهِ قَهْوَ فِيهِ التَّعْمَمْ وَفِيهِ الْآمِينُ لِمَجْدِ اللَّهِ بِبَوَاسِطَتِنَا.²¹ وَلَكِنَّ الَّذِي يَبْيَسْتَا مَعَكُمْ فِي الْمَسِيحِ، وَقَدْ مَسَحَنَا، هُوَ اللَّهُ الَّذِي خَتَمَنَا أَيْضًا وَأَغْطَى عَرْبُونَ الرُّوحَ فِي قُلُوبِنَا. وَلَكِنَّنِي أَسْتَشْهُدُ اللَّهَ عَلَى تَقْسِيَيْ أَنِّي إِسْقَافًا عَلَيْكُمْ لَمْ آتِ إِلَيْكُمْ كُورْنُوسَ، لَيْسَ أَنَا نَسُودُ عَلَى إِيمَانِكُمْ بَلْ تَحْنُ مُوازِرُونَ لِسُرُورِكُمْ، لَأَنَّكُمْ بِالإِيمَانِ شَبَّيْنَ.

¹⁵ وَبَدِينَ اعْتِمَادَ قَبْلَ از این خواستم به نزد شما آیم تا نعمتی دیگر بیابید،¹⁶ و از راه شما به مکادونیه بروم و باز از مکادونیه نزد شما بیایم و شما مرا به سوی یهودیه مشایعت کنید.¹⁷ پس چون این را خواستم، آیا سهلاًنگاری کردم یا عزیمت من عزیمت بشری باشد تا آنکه به نزد من بلى و نى نى باشد. لیکن خدا امین است که سخن ما با شما بلى و نى نیست. زیرا که پسر خدا، عیسی مسیح، که ما، یعنی من و سِلْوَانْس و تِيمُوتَوْس، در میان شما به وی موعظه کردیم، بلى و نى نشد، بلکه در او بلى شده است.²⁰ زیرا چندان که وعده‌های خدا است، همه در او بلى و از این جهت در او امین است تا خدا از ما تمجید یابد.²¹ امّا او که ما را با شما در مسیح استوار می‌گرداند و ما را مسح نموده است، خداست.²² که او نیز ما را مُهْر نموده و بیغانه روح را در دلهای ما عطا کرده است. لیکن من خدا را بر جان خود شاهد می‌خوانم که برای شفقت بر شما تا بحال به قریش نیامدم، نه آنکه بر ایمان شما حکم کرده باشیم بلکه شادی شما را مددکار هستیم زیرا که به ایمان قایم هستید.